

Lovforslaget til velvillig Fremme i dette høje Ting.

J. Chr. Møller: Det lille Lovforslag, som her foreligger, er jo et Tillæg til Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912. Det tilsigter at fritage Kirkebetjentene for at forrette Tjeneste ved de af Andenpræsten afholdte Gudstjenester eller ved de kirkelige Handlinger, der udføres i umiddelbar Forbindelse med disse, saafremt der er flere Gudstjenester, end Regulativet fastsætter. Det er nu min Overbevisning, at det Forslag ikke er stærkt paakrævet, idet der vistnok er forholdsvist faa Sogne, hvor man har benyttet sig af den Ret, Menighedsraadsloven af 10. Maj 1912 giver. For saadanne specielle Tilfælde vil det neppe, synes jeg, være nødvendigt at lave denne Tilføjelse, saa meget mindre, som jeg i Virkeligheden er forvisset om, at de Steder, hvor de har en saadan Andenpræst, og hvor man har benyttet sig ikke saa lidt af Kirkebetjentene ved saadanne Gudstjenester, har man ogsaa ydet dem et Honorar derfor. Der er ganske vist det at bemærke, at det er naturligvis et frivilligt Honorar, der maaske ikke kan sammenstilles med et Honorar, som er fastsat, men alligevel tror jeg ikke, at Kirkebetjentene har lidt noget stort Tab derved. Selv om der i et Sogn — det er særlig i Købstæderne — er en saadan Andenpræst, vil jeg neppe tro, at der som Regel af den Grund holdes ret mange flere Gudstjenester end almindeligt, medmindre det er et af de store Kirkesogne, hvor der tilsammen er 3 Præster. Jeg vil mene, at naar der er 3 Præster, vil de nok i de fleste Tilfælde tilfredsstille Menigheden. Menighedsraadet har, som bekendt, Indflydelse paa Valget af Sognepræsten, og naar der f. Eks. er to Præster i Forvejen, synes jeg, at det vilde være naturligt, og jeg tror ogsaa, at det sker, at der ved Ansættelsen af den tredje blev taget Hensyn til Repræsentanter for Mindretallet, saaledes at der kunde blive ansat en Sognepræst, som den Del af Menigheden, der ikke var tilfredsstillet ved de to andre Præster, kunde blive tilfredsstillet ved. Det er i det hele taget ret vanskelige Forhold, thi paa den ene Side maa naturligvis de Sognepræster og de Kirkebetjente, der er ansatte, ikke lide under, at der bliver ansat en Andenpræst — de maa naturligvis have de Indtægter, som de engang er berettigede til —, men paa den anden Side kan det ogsaa være noget haardt for de, lad os sige 20—30 Familier, der saaledes har en anden Præst og skal lønne Kirkebetjenten ogsaa, at de saa samtidig skal bringe deres Offer

til Sognepræsten og Kirkebetjenten. Men saaledes som Forholdene er, er der sikkert ikke andet at gøre derved. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at i Byerne er det saaledes, hvor Offer og Accidenser er afløst, at foruden at de har en Alterdegn, der i dette Tilfælde er det samme som en Kirkesanger paa Landet, har de ogsaa en Kirkebetjent. Disse Kirkebetjente lønnes ikke ved Offer og Accidenser, men er derimod lønnede af Kommunen, og i hvert Fald der, hvor jeg er kendt, skal de efter deres Instruks være til Tjeneste ved de forskellige kirkelige Handlinger, der afholdes, uanset, om det er Sognets Præster eller fremmede Præster, der bruger Kirken. Jeg tror ikke, at det for dette Tilfældes Skyld vilde være nødvendigt at lovgive, men, som sagt, da den sidste ærede Taler (Inger Gautier Schmit) har ønsket at faa Sagen i Udvalg, vil jeg ikke modsætte mig det. Jeg havde ellers tænkt, at vi under de givne Forhold kunde have tiltraadt Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg regner med, at det kun skal være en midlertidig Lov. Som det nu foreligger, tror jeg ikke ret vel, men kan stille Ændringsforslag, i hvert Fald ikke reelle Ændringsforslag, til Forslaget, som kan gøre nogen Nytte. Jeg skal, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Dahl: Den egentlige Hensigt med det foreliggende Lovforslag er at skaffe nogle Mennesker, som har et Ekstraarbejde, en Løn for dette Ekstraarbejde, og denne Hensigt kan vi formentlig allesammen være enige om er rigtig. Saaledes bærer man sig ad paa alle andre Omraader, hvorfor skulde man saa ikke bære sig ad paa samme Maade paa det kirkelige? Men det synes jo, som om der er nogen Forskel i Opfattelsen af, hvem der skal udrede Vederlaget for dette Ekstraarbejde. I Overensstemmelse med den Lovgivning, som har fundet sit Udtryk i Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912, synes det at være rimeligt, at det er den Kreds, som har foranlediget Ansættelsen af en Andenpræst, og som lønner denne Andenpræst, der skal udrede det. Men jeg indrømmer, at det muligvis kan være betimeligt at optage en Forhandling om, hvorvidt man skal fortsætte med dette Lovforslag i den Linie, som man slog ind paa ved Loven om Menighedsraad af 10. Maj 1912. Det er ikke umiddelbart indlysende, at de samme Mennesker skal betale baade til den egentlige, fast ansatte Kirkebetjent og desuden til en ekstra Kirkebetjent ved ekstra Gudstjeneste, men jeg